

[Ragnhild Andersen.]

meget paakrævede Ændringer, og vi stillede, som det vil erindres, Ændringsforslag til § 1 og § 23, de Omraader, paa hvilke vi fandt Loven saa daarlig, at man omgaaende burde ændre den.

Det Lovforslag, der nu efter en Udvalgsbehandling i det andet høje Ting foreligger her, er, som det ogsaa fremgik af den højtærede Ministers Forelæggelsestale, blevet ændret til det bedre under Udvalgsbehandlingenovre i Landstinget. Hvad Dagpengene angaar, indstiller man som en midlertidig Ændring, at disse forhøjes fra 7 Kr. 95 Øre til 10 Kr. om Dagen. Man er imidlertid i det høje Landsting kun naaet til denne Forhøjelse af Dagpengene. Det maa naturligvis hilses med Glæde, at man virkelig har naaet et Fremskridt paa dette Omraade, selv om mit Parti ikke mener, man kan blive staaende ved dette Fremskridt. Det rigtige maa efter vor Mening være, at den, der kommer til Skade ved Ulykkestilfælde, faar fuld Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste, og det kan ikke være rigtigt — det vil uden Tvivl ogsaa ærede Medlemmer af dette høje Ting indrømme —, at der skal hengaa 13 Uger fra den Dag, den paagældende kommer ud for et Ulykkestilfælde, indtil den Dag, da han kan faa Hjælp i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. En Ændring af denne Bestemmelse burde efter vor Mening faktisk ogsaa være foretaget i denne Omgang af det andet høje Ting. Det er imidlertid ikke sket, man har kun foreslaaet denne ene Ændring, hvad Dagpengene angaar.

Selv om vort Parti altsaa allerede sidste Aar gav Udtryk for Ønsket om flere Ændringer i Ulykkesforsikringsloven, anser vi dog den her foreslaaede Ændring for saa vigtig, at vi vil kunne medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Vi finder det dog rigtigt, at Lovforslaget gøres til Genstand for en kort Udvalgsbehandling, for at vi kan se, om der ikke skulde være Mulighed for at opnaa yderligere Fremskridt i denne Omgang.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Dagpengene, er det vort Haab, at det sagskyndige Udvalg, der beklageligvis ikke har tilendebragt sit Arbejde, kommer til det Resultat, at Dagpengene skal op paa Højde med den almindelige Arbejdsfortjeneste, hvad der vil være ret og rimeligt for den Ar-

bejder, der kommer til Skade. Det er jo en stor Ulykke for et Hjem, hvis Manden eller maaske Konen kommer til Skade, fordi den tilskadekomne, som sagt, i de første 13 Uger er henvist til Sygekassedagpengene, der, som Regel, er meget smaa, og derefter i lang Tid er henvist til Ulykkesforsikringslovens Dagpenge.

Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at vi gør Lovforslaget til Genstand for en kort Udvalgsbehandling og ser, om det ikke skulde være muligt at faa et Flertal for Ændring af Bestemmelsen i § 23 om, at Ulykkesforsikringen først træder i Kraft efter 13 Ugers Forløb.

Med disse Ord skal jeg tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

Steen: Den her foreslaaede Forlængelse af Ulykkesforsikringsloven med Forbedringen af midlertidig Karakter for Dagpengenes Vedkommende vil jeg gerne anbefale. Jeg understreger for vort Partis Vedkommende — da andre Partier har fundet dette nødvendigt —, at det naturligvis ikke paa nogen Maade binder os med Hensyn til Afstemningen, naar Ulykkesforsikringsloven kommer til en endelig Revision.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg takker for velvillig Tilslutning til Lovforslaget, og jeg kan for saa vidt næsten takke samtlige ærede Ordførere, men det ligger jo ikke min Natur fjernt at rette en særlig Tak til den ærede Ordfører, der har haft sværest ved at anbefale Lovforslaget, nemlig det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen. Det grænsede jo næsten til Selvplageri, det, den ærede Ordfører udsatte sig for, før han kom til Konklusionen, at han skulde anbefale Lovforslaget — med den Frygt, det ærede Medlem har for mig og for alt, hvad jeg foretager. Ja nu kan vi jo ikke faa noget trykt, men det ærede Medlem kan faa alle sine Suk optrykt i sin Presse, det er en Fordel. Hvorfor var der saa ikke gjort noget som helst Forarbejde? Man blev ved at forlænge og forlænge i det uendelige siden 1940. Det er først nu Reformen kommer. Men jeg skal ikke drille det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, jeg har kun villet bringe ham en særlig Tak, fordi han har overvundet sig selv — den, der overvinder sig selv, er jo større end den, der erobrer en Stad —, lige-